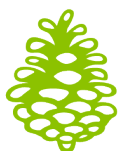

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/22-23

Kapula

KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/22-23

Sisällysluettelo

Kapulakieltä.....	1
Vt-rehtorin ja apulaisrehtorin palsta	1
Kevään sinfoniaa yhteisvoimin	3
Harmonikka soi!.....	5
Hopeinen harmonikka.....	8
HKO:n Juniori-konsertti 14.3.2023.....	9
Kamulinjan kevätkauden kuulumisia	10
Maaliskuun sävellysvapaa	13
Tyhy-keilausta 6.3.23 Tapanilassa	15
Päiväkotikeikkoja huhtikuussa 2023.....	16
Förberedelser för Hagalund pianotävling	19
Suzukisellistit Raahessa 22.4-23.4.2023.....	20
Suzuki-gaala Lontoossa 2023.....	23
Latinalais-amerikkalaista kitaramusiikkia.....	24
Kaksi iltaa vapaata säestystä	27
Baritonitorvikonsertti Kalevi Aholta.....	29
Soiva talo -tapahtuma la 6.5.23 klo 11-14	31

Kannen kuva: Vaahteran kukinnot Taivallahdessa 27.4.23, kuva Pirjo Pesola

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Käpylänseläntie 1, 00610 Helsinki

www.kmo.fi kanslia@kmo.fi

Kapulakieltä

Tänä keväänä on puhuttu paljon lasten ja nuorten keskittymisestä tai keskittymiskyvyn puutteesta.

Aivotutkija Minna Huotilaisen haastattelussa HS Visiossa (28.2.23, toimittaja Merja Saarinen) tulee esiin musiikkiharrastuksen ansiokkuus.

Huotilainen: "Jos työ on pirstaloitunutta ja keskittyminen vaikeaa, kannattaa etsiä vapaa-ajalle tekemistä, joka auttaisi keskittymään, eikä jatkaa vapaa-ajallakin edestakaista hyppelyä asiasta toiseen. Helpointa se on, kun löytää tekemistä, joka imaisee mukaansa ja pakottaa unohtamaan puhelimen vilkulin. Kaikkien aivot tarvitsevat myös pitkäjänteistä tekemistä."

Musiikinopettajat ovat ammattilaisia keskittymisen opettamisessa. Jos oppii soittamaan, oppii myös keskittymään. Ja päinvastoin, "muna ja kana".

Ensi lukuvuonna toivottavasti voimme keskittyä rauhassa soittamiseen ja opettamiseen tämän lukuvuoden melskeiden jälkeen. Toivotaan ensi lukuvuodelle tyynempää keliä ja kaikkien yhteispeliä. Pidetään katse pallossa, oppilaissa.

Pirjo Pesola

Vt-rehtorin ja apulaisrehtorin palsta

Kevätlukukausi 2023 oli hieman tavallisuudesta poikkeava musiikkiopiston apulaisrehtoreille Maija Karhinen-Ilo ja Pirjo Pesola. Millainen kevät tuli, mitä tuntemuksia toi?

Heittelimme ilmoille spontaania sanoitusta:

yllättävä sydämentykytystä
dramaattinen
erikoinen sisuuntumista
hämmäntävä opettavainen
huonoja öitä

Miksi moiset ilmaukset?

Kamulinjan apulaisrehtori Maija Karhinen-Ilo hyppäsi melkoisen syvään päätyyn ryhtyesään toimimaan vt. rehtorina helmikuun alussa. Aiemman rehtorin jossain määrin yllättävän lähdön jälkeen ei kestänyt kauan, kun opisto joutui taas pyörteeseen. Musiikkiopiston kannatusyhdistyksen vuosikokous maaliskuun lopulla sujui merkillisesti ja jouduttiin järjestämään uusi vuosikokous.

Kevään koittaessa

Asioilla on taipumus järjestyä. Oleellista on, että opettajakuntamme on sitoutunut ja osaavaa, ja taloutemme on perustaltaan kunnossa. Kannatusyhdistyksen merkitys on kirkastunut koko yhteisölle: perheiden lapset ja nuoret ovat toimintamme perusta. Heitä varten musiikkiopisto perustettiin vuonna 1957.

Kannatusyhdistyksen hallituksella on ollut viime vuosina ennennäkemätön taival. Taivaskallion myynti, muutto uusiin tiloihin, rehtorien vaihtuminen ja viimeiseksi vuosikokouksen tapahtumat.

Hallitus koostuu tällä hetkellä – kuten aiemminkin – oppilaiden (tai entisten oppilaiden) vanhemmista. Iso kiitos teille, kun olette pysyneet tukenamme näissä pyönteissä!

Maija Karhinen-Ilon työtaakka ja vastuu yllätyksellisen kevään aikana on tietysti kasvanut, mutta hän löytää asiasta myös positiivisia puolia. Haasteelliset asiat voi selvittää, hän on oppinut uutta, opiston toiminta kokonaisuudessaan ja koko henkilökunta – ei vain kamulinjalaiset – on tullut entistä tutummaksi.

Kevät on korostanut yhdessä tekemistä ja johtamista. Keskustelu ja asioiden jakaminen keventää taakkaa.

Itä-Helsingin Kallvikistä löytyy hienoja rantoja. Kuva Pirjo Pesola.

Pohdimme yhdessä, mitä tämä kevät erityisesti on meille opettanut. Ensimmäinen reaktio vuosikokousjärjestelyihin oli epäusko siihen, että näin voi tapahtua. Sitten heräsivät vastareaktiot.

yhdistävä kokemus katse tulevassa
taistelu haasteellisuus
määrätietoisuutta
moraalin tärkeys
työyhteisön tärkeys arvot toiminnassa

Päädymme miettimään arvojen merkitystä kaikessa toiminnassa. Tuntuu, että moraalilla ja lojaalius ovat entistä tärkeämpiä, niin kansainvälisesti kuin ihan meidän omalla pienellä työpaikallammekin.

Opistomme arvot

Meidän opistomme on arvokas. Pitkäikäisen yhteisömme toimintaa ohjaavat arvot perustuvat lasten ja nuorten kasvattamiseen ja hyvinvointiin sekä toistemme arvostamiseen.

Meidän opistomme on arvokas. Pitkäikäisen yhteisömme toimintaa ohjaavat arvot perustuvat lasten ja nuorten kasvattamiseen ja hyvinvointiin sekä toistemme arvostamiseen. On tärkeää saada luottaa siihen, että koko työyhteisö jakaa samat arvot.

Pirjo Pesola ja Maija Karhinen-Ilo

Kevään sinfoniaa yhteisvoimin

Keväällä 2023 koettiin hienoja sinfoniakonsertteja kolmen eri oppilaitoksen yhteistyönä. Kevään Sinfoniaa -konser-teissa yhdistivät voimansa Kamariorkesteri Juvenalia Espoosta, Käpylän Virtuosi di futuro Helsingistä ja Konservatorion jouset (ULK ja Fiocco-orkesteri) Lahdesta. Myös puhaltajat ja lyömäsoittajat koottiin em. oppilaitosten soittajista.

Konsertit: Ti 18.4. klo 19 Lahti, Felix Krohn -sali, Ma 24.4. klo 19 Espoo, Sellosalin

Konsertteihin oli vapaa pääsy, ja isoissa saleissa oli Ahti Valtosen mukaan hyvin kuulijoita.

"Lahdessa oli noin 200 henkeä, Sellosalissa oli enemmän, eli mukavasti yleisöä."

Mistä idea?

"Kaikilla musiikkiopistoilla on haaveena oma sinfoniaorkesteri, ja kaikilla on sen toteuttamiseen resurssipula. Päätimme yhdistää voimat", kertoo Ahti Valtonen.

"Suunnitelma lähti noin vuosi sitten liikkeelle, ja jo syksyllä konserttien ajankohdat ja

ohjelmat olivat selvillä. Lähes 90 soittajaa löytyi opistoista, vain jokunen tuuraaja tarvittiin ulkopuolelta.”

Ahti Valtosen ja Janne Hanhijärven yhteisestä historiasta löytyy oppilasorkesterien yhteisiä matkoja Dortmundiin ja Italiaan. Janne Hanhijärvi taas johtaa sekä Juvenaliassa että Lahdessa. Lahden konservatoriolta lähti mukaan myös Janne Saarinen, joten yhteistyökuvio lähti helposti toimimaan.

Tulikaste sinfonia-orkesterista

Ohjelma oli suunniteltu siten, että se antoi hyvän luotauksen klassiseen, romanttisen aikakauden musiikkiin. Tulikaste sinfoniaorkesterista voi olla hyvinkin voimakas tunnelataus. Ison orkesterin aikaansaama syvä tunnejälki, musiikin vauhti ja dramatiikka kappaleissa (esim. Finlandia) vei monen soittajan mukaansa.

Ahdin mukaan oli hienoa, että puhallinsoittajien opettajat kiinnostuivat haastavasta

Anna Telakiven kuva Sellosalin konsertista. Orkesteria johtamassa Ahti Valtanen.

tehtävästä. ”Puhallinsoittajat omaksuivat huikean nopeasti toimintaa kapellimestarin kanssa. Taustalla on tietysti opettajien stemmaharjoitukset, muuten ei em. tuloksiin olisi päästy”, toteaa Ahti.

Isoja yhteisharjoituksia oli neljä, (6 tunnin päiviä viikonloppuisin), lisäksi orkesterit harjoittelivat itsekseen etukäteen ja soitin-opettajat auttoivat stemmaharjoituksilla. ”Puhaltimissa valtaosa soittajista tuli muista opistoista, mutta jousissa meidän orkesterimme oli isossa osassa” kuvaillee Ahti.

Isossa sinfoniaorkesterissa ei usein pääse soittamaan, joten tämä oli upea tilaisuus oppilaille. Puhaltajien suhtautumisesta kertoo jotain se, että moni oppilas – ja myös opettaja – tuli kysymään Ahdilta, miten homma jatkuu?

Pirjo Pesola

Konserttien ohjelmassa:

Beethoven: Coriolan-alkusoitto, op. 62

Mozart: Pianokonsertto KV488 A-duuri, solistina Jesse Mäki, Juvenalia

Warlock: Capriol sarja, osat 1,2,3 ja 6

Sibelius: Finlandia op. 26

Mascagni: Intermezzo oopperasta Cavalleria Rusticana

Harmonikka soi!

Käpylän musiikkiopisto ja Soile Närhi emännöivät 21.-23.4.23 Minä soitan harmonikkaa -tapahtuman 50-vuotisjuhlia!

Harmonikan soittajia perheineen ympäri Suomen saapui Käpylään koko viikonlopun kestävään tapahtumaan; yhteensä 120 haitaristia soitti 6 eri sarjassa.

Yli neljäsluokkalaisille soittajille oli tilattu Cecilia Damströmiltä 8-osainen teossarja, jonka osat olivat soittajille ns. pakollisia teoksia.

Kaikki soittajat saivat tuomaris-tolta soitostaan palautetta.

Järjestelyt onnistuivat hyvin. ”Yhtään kriittistä palautetta tai valitusta ei ole tullut!” Tilaisuutta emännöinyt Soile Närhi voi huokaista helpotuksesta, iso

tapahtuma sujui ilmeisen erinomaisesti.

Tapahtumaan osallistui meidän opistostamme useita oppilaita. Ohessa Patrick Ziesslerin ajatuksia Minä soitan harmonikkaa -kilpailuista tänä keväänä.

Patrickin mietteiden dokumentointi ja kuvat: Nina Ziessler.

Minun MSH-matkani

Ennen joulua opettajani Soile kertoi erilaisista kilpailuista ja ehdotti niihin osallistumista. Ihan kaikkeen en halunnut lähteä mukaan, mutta MSH:sta oli viime vuodelta kivat muistot. Silloin matkustin äidin kanssa junalla Pieksämäelle ja sain palkinnoksi kivan norsun ja hienon pokaalin.

Tänä vuonna kilpailu järjestettiin Helsingissä, Karjalatalossa, joten siihen tuntui kivalta osallistua.

Oli vaikea päättää esityskappaleet. Tammikuussa esitin La Cumparsitan ja Kulkukauppiaan Saksalaisen koulun KiMu (Kinder Musiziert) -tapahtumassa. Niiden soittamista jatkoin vielä jonkun aikaa, mutta samalla valmistui muitakin kappaleita esityskuntoon.

Menuetti oli kaikista vaikein ja sen harjoittelu kesti pisimpään,

Pokaali lämmitteli kevätauringossa Patrickin kädessä Karjalatalon edustalla.

ennen kuin se alkoi sujua. Esitin sen ensimmäisen kerran helmikuussa Jokioisissa Harmonikka Soikoon -tapahtumassa. Itse asiassa silloin päätettiin vaihtaa toinen esityskappaleista edellisenä päivänä ja se kannatti, Menuetti meni tosi hyvin. Uusista kappaleista Ken voi tyynessä seilata on kiva ja sellainen rauhallinen kappale, jonka opin melko nopeasti. Vuorenkuninkaan luolassa oli tuttu kappale, jota olin toivonut ja tykkäsin harjoitella sitä. Se valittiin viime hetkellä kilpailuohjelmistoon Kulkukauppiaan tilalle. Tänä vuonna olen

harjoitellut erityisesti erilaisia kosketuksia, kuten staccatoa, legatoa ja kevennettyä bassoa.

Esiintyminen on aina vähän jännittävää ja mietin aina etukäteen, miten mahtaa mennä. Pahin pelkoni on, että esiintymishetkellä unohdan yhtäkkiä kaiken. Ennen tapahtumaa oli monta harjoituskonserttia. Aina ei mennyt ihan nappiin ja välillä harmitti, mutta välillä meni paremmin ja sai varmuutta soittoon.

Tapahtumapäivänä käytiin ilmoittautumisen jälkeen kuuntelemassa muiden soittoa ja ehdittiin vielä puistoon syömään eväitä, kun aurinko paistoi. Soitin oman sarjan viimeisessä ryhmässä, mutta aika meni oikeastaan ihan nopeasti.

Ennen soittovuoroa päästiin äidin kanssa vielä harjoittelu- luokkaan, kunnes minut haettiin lavan taakse. En ollut aiemmin käynyt siellä ja siellä piti olla ihan hiljaa. Kaikki oli tosi ystävällisiä ja kannustavia.

Ihan rauhallisin mielin menin lavalle. Katsojia oli aika paljon, mutta esiintyminen ei jännittänyt niin paljon kuin muissa isoissa tapahtumissa. Nyt paikka oli tuttu ja konsertti tuntui vain yhdeltä muiden joukossa. Meni oikeastaan tosi hyvin, olin

Minä soitan harmonikkaa 2023 esiintyjä ja opettaja Soile Närhi.

tyytyväinen soiton jälkeen ja sain kannustavaa palautetta.

Harmonikkatapahtumat ovat aika kivoja, kun kaikki palkitaan. On kiva nähdä myös toisia soittajia ja siellä on kiva tunnelma.

Nyt voi hetken huilata ja sitten saa jotain uutta soitettavaa. Olisi hieno päästä soittamaan seuraavaksi Minä soitan harmonikkaa, jota olen kuunnellut aika paljon.

Patrick, 9v.

Hopeinen harmonikka

Olin 25.3-26.3.2023 harmonikkaristeilyllä. Sain ihanan suklaapupun minun opettajalta. Minä, äiti, isi ja pikkuveli kävimme ravintolassa lauantaina. Silloin oli lauantai, mutta itse Hopeinen harmonikka kilpailu oli vasta sunnuntaina. Lauantai-iltana oli joku infotilaisuus. Sain sieltä paidan, jossa lukee Hopeinen harmonikka. Sain myös kassin ja jonkun lapun, joka roikkuu minun kaulasta ja siinä lukee minun nimi.

Kisa meni ihan hyvin ja jännitti aika paljon, mutta vähemmän kuin viime vuonna Minä soitan harmonikkaa -kilpailussa.

Tämä oli siis Hopeinen harmonikka. Kun soitin, minulla oli ihan kivaa. Hyvää loppuvuotta kaikille!

Inari Talvensaari

Soile Närhi risteilyn soittajien taustavoimana. Kuva: Elina Talvensaari.

HKO:n Juniori- konsertti 14.3.2023

Juniorikonsertti on jo yli kymmenen vuoden ajan järjestetty konsertti, jossa Helsingin 5. musiikkiluokkien oppilaat ja Helsingin kaupunginorkesterin muusikot esiintyvät yhdessä.

Musiikkitalossa esiintyi oppilaita Kaisaniemen, Oulunkylän ja Pakilan ala-asteen kouluista, Laajasalon ja Porolahden peruskouluista sekä Åshöjdens grundskolanista.

Syksyllä järjestettiin kaikille halukkaille vitosluokkalaisille koesoitto, jonka perusteella valittiin soittajia orkesteriin, solisteiksi ja pieneen alkusoihtoon. Satu Sopanen joka juontaa perinteisesti konsertin ja on mukana valintaraadissa kertoi että Juniorikonserttiin halutaan nyt mukaan myös perinteisten orkesterisoitinten lisäksi muitakin soittimia ja tänä vuonna ne olivat sähkökitara ja haitari.

Kaisaniemen peruskoulussa opiskeleva **Eero Haro** pyydettiin haitarisolistiryhmään jossa

Helsingin kaupunginorkesteri, kuva: Petri Anttila

esiintyi myös IHMO:n oppilaita Porolahden peruskoulusta.

Eero on soittanut Käpylän musiikkiopiston Kamulinjalla haitaria neljä vuotta, hän aloitti 2018 kamukarusellissa jonka soitinkokeilusoittimista hän ihastui heti haitariin. Eero tykkää soittaa monenlaista musiikkia, kansanmusiikin lisäksi omassa ohjelmistossa on ollut pelimusiikkia ja mm. Paranoid.

Juniorikonsertissa haitari-ryhmä soitti Anssi Tikanmäen Savolainen metsä -teoksen sarjasta Maisemakuvia Suomesta (sov. Teppo Ali-Mattila).

Ryhmä aloitti harjoittelun yhdessä tammikuun alussa, ja harjoituksia oli 2-3 kertaa viikossa. Ryhmä harjoitteli IHMOssa Antti Leinosen johdolla. Lisäksi Eero harjoitteli tietenkin oman opettajan Kaisa Leppäsen kanssa.

Haitariryhmässä soittivat Käpylän musiikkiopistosta Eero Haro, ja Itä-Helsingin musiikkiopistosta Aarni Paavola, Asmus Lopenen, ja Vilma Jalava.

Riikka Haro

Kamulinjan kevätkauden kuulumisia

Kamulinjan kevääseen on mahtunut paljon mukavaa tohinaa oppilaiden kanssa. Opettajien työstämä ja opetushallituksen rahoittama materiaalihanke päättyi helmikuun lopussa, ja sen tuloksia on päästy jo loppukeväästä maislemaan.

KALEVALAN PÄIVÄN SOITTAJAISET

Pieni joukko Tytti Metsän harmooninsoittajia ja Saija Teirikankaan viuluoppilaita huolehtivat tänä vuonna Kalevalan päivän huomioimisesta ja esittivät Karjalatalon aulassa sikermän vanhakantaisia kantele- ja jouhikkosävelmiä. Tämä oli ensimmäinen aulassa tapahtunut matinea ja se osoitautui oikein mainioksi esiintymispaikaksi.

MELKUTUS 11.3.

Pääkaupunkiseudun kansanmusiikkioppilaiden tapahtuma Melkutus järjestetään joka toinen vuosi konserttimuotoisesti Sellosalissa ja joka toinen vuosi tanssitupana Karjalatalolla. Viimeksi päästiin pandemian vuoksi tanssimaan

vuonna 2019, joten ehkä siksi tänä vuonna tanssittiin polskaa ennätysuuren joukon kanssa. Juhlasali ei meinannut riittää, kun 160 osallistujaa tanssivat ja lauloivat isoissa piireissä. Tunnelma oli mahtava! Tanssin jälkeen jäähdyteltiin Pakilan, Käpylän ja Juvenalian oppilaiden viehättävien musiikkiesitysten parissa.

KAMUVIIKKO 27.–31.3.2023

Kamuoppilaiden vuotuinen konserttiviikko kokosi melkein kaikki kamut yhteisiin konsertteihin. Tänä vuonna konsertteja oli 11, viikon jokaiselle illalle vähintään yksi.

Konsertit nimettiin Kalevalan hahmojen mukaan, kuten

Ilmattaren iloittelu ja Jukahaisen jamittelu.

Esiintymisareenat olivat tällä kertaa Kamusali, Karjalatalon aula, Yläsali ja Koskelan kirkko. Aikuisten Kukuviitsa-kuoro esiintyi etäämmällä, Suomalaisen

Konserttitreenit Polkassa.
Kuva: Maija Karhinen-Ilo

Käpylän pelimannit päättivät Kamuviikko-festivaalin.

kirjallisuuden seuran salissa. Eri kokoiset ja pituiset konsertit tarjosivat sopivaa esiintymiskokemusta niin aloittelijoille kuin pidemmälle ehtineille. Esitykset vaihtelivat sooloista duoihin ja isompiin kokoonpanoihin. Yleisöä riitti joka tilaisuuteen ja ne osallistuivat menoon lämpimästi ja kannustavasti.

KAMUTAITO 1 -VIHKO

Kamuviiikon päätteeksi lähetti toi painosta odotetut Kamutaito 1-vihkot. Opiston kansanmusiikkipedagoginen materiaali-hanke konkretisoitui 64-sivuisen alkeismateriaalivihkon julkaisuun Kamuviiikon viimeisessä, Käpylän pelimannien konsertissa. Vihko on jo levinnyt paitsi opiston omien opettajien ja oppilaiden pariin, myös muihin opistoihin.

Palaute on jo ollut innostunutta ja kiitollista. Materiaalisivusto kamupeda.fi avataan syksyyn mennessä. Sinne on jo koottu paljon vihkon oheismateriaalia sekä muuta kansanmusiikkipedagogista materiaalia ja vinkkiä.

Kesällä kamutaitovihkoa esitellään Kaustisen kansanmusiikkijuhlilla. Tiistaina 11.7. iso joukko kamulinjan oppilaita ja heidän vanhempiaan esittävät festivaalilla pääasiassa vihkon ohjelmistoa.

Kamutaito 1 -vihko julkaistiin Kamuviiikolla.

Festivaaliorkesteriin osallistuu kaiken kaikkiaan 35 soittajaa ja laulajaa. Festivaalihuimoon osallistuvat myös avoimen puolen aikuisryhmistä Hallavaliala, Helisevä, Kiehinä, Käpyjouhikot ja Käpylän pelimannit.

Kaustispureman kun saa, niin joka vuosi täytyy päästä festivaaleille mukaan!

Maija Karhinen-Ilo

Maaliskuun sävellysvapaa

Kamulinjan viuluopettaja Saija Teirikangas oli maaliskuun sävellysvapaalla säveltääkseen ensi marraskuussa ensi-iltaan tulevaan lyhytelokuvaan musiikit.

ILMU on karjalankielisen taide-elokuva-trilogian kolmas, eli viimeinen osa. Elokuvasarja koostuu historian ensimmäisistä karjalankielellä toteutetuista elokuvista. Elokuvat kuvaavat elämän eri vaiheiden siirtymiä ikivanhan karjalaisen ritualismin valossa sekä naisten keskeistä roolia karjalaisissa siirtymärituaaleissa. Ilmu -elokuva avaa syntymään liittyvää mytologiaa ja perinteitä.

(Ilmu | Karjalaiset Elokuvat, Karelian Films
<https://www.karelianfilms.com/copy-of-veneh>)

Trilogian kahta ensimmäistä elokuvaa on esitetty jo useilla festivaaleilla Suomessa, esim. Kaustisen Kamarimusiikkiviikolla 2019, ja muun muassa syksyllä 2022 Japanissa, Tokiossa. Ilmu saa pääkaupunkiseudun ensi-iltansa Helsingin Maunula-talossa 18.11.2023, jolloin kaikki kolme lyhytelokuvaa ovat kuultavissa ja nähtävissä samassa tilaisuudessa. Ohessa Saijan kuvausta pitkästä sävellysprosessista:

Koko elokuvaprojekti on alkanut jo vuonna 2012, ja ensimmäinen elokuva Veneh sai ensi-iltansa vuonna 2016 osana masteriopintojani. Seuraava oli

Saija Teirikangas, kuva: Anna Jaara

nimeltään Lindu, jonka ensiesitys oli 2021. Elokuvat on käsikirjoittanut, ohjannut ja leikannut Jyrki Haapala, ja hänen kanssaan yhteistyössä lähdimme suunnittelemaan musiikkia tähän kolmanteen elokuvaan jo toukokuussa 2022.

Halusimme tällä kolmannella elokuvalla niin sanotusti sulkea ympyrän. Se määritti, millainen kokoonpano soittimia olisi elokuvassa ja kuinka musiikin draamankaari etenisi. Mieleen tuli, että koska edellinen elokuva Lindu päättyi vahvasti, Ilmussa musiikki lähtisi vahvasti jo alussa ja seesteinen osa olisikin elokuvan keskellä, ja ihan elokuvan lopussa musiikki hiljenisi ja häipyisi. Draamankaari olisi näin erilainen kuin kahdessa

aikaisemmassa. Soittimistoksi valitsimme jousiorkesterin, kanteleen, naiskuoron, soololaulun ja jouhikon, joka on yksi elokuvien musiikkia yhdistävistä tekijöistä.

Sitten vain säveltämään. Helpommin sanottu kuin tehty. Vaikka alitajunta teki kovasti töitä viime toukokuusta lähtien, vei aikaa ennen kuin nuotinnus-ohjelmaan alkoi tulla nuotteja. Minua auttoi toki käsikirjoittajan ja kuvaussihteerin antama ehdotus, millaista voisi musiikki olla ihan elokuvan alussa.

Sain raakaversion elokuvasta katsottavakseni säveltämisen ajaksi helmikuun puolessa välissä, ja sen pohjalta lähdin tekemään kokeiluja sopivasta sävelkulusta viulun huiluäänillä, joita haluttiin alkuun kuvaamaan jännitettä ja haukan lentoa ilmassa.

Elokuvaan säveltäminen on mielenkiintoista, mutta myös haasteellista. Kaikki sävelmateriaali löytyy kuvasta; tavasta kuinka elokuva on kuvattu, valot ja varjot, liike ja leikkaus. Ne pitää vain jotenkin löytää sävelten, sointujen ja rytmityksen sekä rytmittämisen avulla. Koen olevani jonkinlainen synestetikko ja näin on mielenkiintoista löytää esimerkiksi sointuharmonialla vastaavuus kuvalliseen kerrontaan.

Monen monituista asiaa on otettava huomioon säveltäessä elokuvaan, ja se saa kovalevyn eli aivot kuumenemaan välillä aika tavalla. Yleensä alkuun pääsemisessä minua on auttanut lähestyä säveltämistä oman soiton kautta. Nauhoitin tälläkin kertaa soittoa ja laulua lähetettäväksi ohjaajalle hyväksyttäväksi ennen kuin aloin sitä nuotintamaan.

Vaikeutena erityisesti tämän elokuvan kanssa koin olevan se herkkyyys, jolla elokuva on kuvattu, ettei sitä vesitä musiikilla tai tukahduta niin, että katsojan huomio kiinnittyy kuvan sijaan musiikkiin. Musiikin tarkoitus kun on vain tukea ja luoda tunnelmaa sekä tunteita.

Saija Teirikangas

Ilmun Muusikot:

Emmi Kujanpää kantele ja laulu, Mira Törmälä laulu, Tytti Metsä laulu, Bojana soololaulu, Helsinki Chamber Orchestra, Oskari Lehtonen Lyömäsoittimet ja Saija Teirikangas jouhikko

Ilmun toteutuksesta vastaavat: Jyrki Haapala käsikirjoitus, ohjaus ja leikkaus sekä taustatutkimus, Robert Tobin kuvausjärjestelyt ja apulaisohjaus sekä taustatutkimus, Minna Karttunen käytännön kuvaustuottaja ja koordinaattori, Tero Puha kuvaus, Mikko Väärälä äänisuunnittelu, Mikko Haapoja äänitys ja miksaus, Saija Teirikangas sävellys ja sovitus.

Tyhy-keilausta

6.3.23 Tapanilassa

Opettajakunta kävi kaatamassa keiloja ja tuulettamassa päätä tyhy-päivänä Tapanilan liikuntahallissa. Aamupäivän työhyvinvointiluennon (Pauliina Valtasaari) jälkeen keilaus osoittautui varsin mainioksi

joukkuelajiksi, ja sen päätyttyä pääsimme vielä tutustumaan taiji-liikunnan perusteisiin osaan vanhaajan tunnilla. Päivän päätteeksi kaikki osallistuneet hymyilivät.

Kannatettavaa toimintaa kaikilla työmailla, etenkin tuulisilla taipaleilla.

pp

Keilaus oli monelle tuttua, mutta joillekin ihan uusi aluevaltaus. Sekaryhmät jakoivat kannustaa jäseniään ennen kahvihetkeä!

Päiväkotikeikkoja huhtikuussa 2023

Todella hienosti osasivat päiväkotilapset kuunnella, kun kävimme musiikkivierailuilla. En ole menettänyt toivoani tulevaisuuden lasten keskittymiskyvystä ihan vielä.

Muutama opettaja kerrallaan kävimme esittelemässä soittimia päiväkodeissa huhtikuun viikoilla 16 ja 17. Kaikille lähialueen eskaripäiväkodeille lähteneet vierailutarjoukset kiinnostivat Korentoa, Auringonkukkaa,

Flooraa ja Aaltoa. Kaikkiaan loimme näillä vierailuilla kontaktin 113 perheeseen. Musiikkihetken lisäksi kotiin lähti esite tulevista oppilasvalinnoista ja Soiva talo -soitinesittelytapahtumasta 6.5.23.

Isot päiväkodit vaikuttivat hieman levottomilta, ja henkilökunnan kiire johti joihinkin sekaannuksiin, mutta itse tuokiot sujuivat sitten ammattilaisemme osaamisella mukavasti, ja lapset lähtivät hyvin mukaan osallistaviin leikkeihin!

Lapsiryhmät kuulivat harmonikkaa, selloa, pianoa, alttoviulua, puhallinorkesterin soittimia

Janina Lehto ja Anni Juvonen toimivat Puhkun soittimien esittelijöinä tunnelmallisessa päiväkotii Floorassa. Kuva: Pirjo Pesola.

(trumpetti, käyrätorvi, huilu, vetopasuuna) ja erilaisia kamusoittimia kuten munniharppu, kazoo-pilli ja pitkähuilu.

Aikaiset aamut pidentävät musiikkiopiston opettajan työpäivän aika pitkäksi, mutta sinnikkäät kollegat eivät valittaneet, päinvastoin! Päiväkodeille formaatti tuntui sopivan hyvin: kiittelivät, ettei heidän tarvinnut lähteä lasten kanssa liikkeelle, vaan musiikki tuli heidän luokseen.

Pirjo Pesola

Pienet sormet uskalsivat tuottaa Kaisa-opettajan haitarista vaihtelevan määrän ääniä kuuluville. Pienen maanittelun jälkeen haitarin luo järjestyi hieno jono.

Kuva: Pirjo Pesola

Maunulassa päiväkotiki Korennon Karhuista lähes kaikki halusivat kokeilemaan haitarin näppäimiä. Korennon päiväkotiki oli uusi ja valtavan suuri, yli 400 lapsen päiväpaikka.

Kuva: Pirjo Pesola.

Päiväkoti Aallossa Arabiassa oli mukana nuori haitaristi sekä huiluryhmäläisiä .
Kuva: Pirjo Pesola

Päiväkoti Auringonkukan eskariyleisö Viikissä oli erityisen tarkkaavainen. Jari-Pekka Mannisen Ihahaa oli tuttu sävelmä - lauluksi!- ja Sinistä unta kuunneltiin hiljaa. Tässä mennään painelemaan haitarin näppäimiä. Kuva: Pirjo Pesola.

Förberedelser för Hagalund piano-tävling

Sofia Suvilehto osallistuu ensi syksynä järjestettäviin **Tapiola-pianokilpailuihin** jo kolmannen kerran. Pyysin kaksikielistä Sofiaa kirjoittamaan aiheesta Kapulaan toisella kotimaisella kielellämme.

Intro

Jag ska i år för tredje gången delta i Hagalunds pianotävling. De båda gångerna som jag deltagit har gett mig bra, fina och givande upplevelser.

Att delta i tävlingar är ett bra sätt att utveckla sig och sätta upp mål som pianist. Efter alla tävlingar som jag spelat i har jag fått bra feedback från domarna i vad jag lyckats med och bra feedback av vad jag ännu kan utveckla. Med dessa tankar beslöt jag mig för att delta i denna tävling också.

Hur jag förbereder mig

Min pianolärare bestämmer de stycken som jag ska spela baserat på mina styrkor, så att jag får visa upp mina starkaste sidor i styckena jag spelar. Först börjar jag med att lyssna på de stycken som min pianolärare

Vuoden 2021 kilpailujen jälkeen.

valt. Efter det börjar jag läsa dem och öva dem långsamt och steg för steg. Alltså börjar jag med att öva dem tekniskt. På pianolektionerna kollar vi bland annat fingersättning och fingerövningar till knepiga ställen. Men framför allt fraserings och hur jag ska uttrycka mig i olika delar av stycket.

Jag brukar också gå till musiklägret Raudaskylä som för med sig intensiv övning varje dag. Jag brukar välja 2 lärare som kommer med bra råd till mig och som ger mig mera utveckling. Att delta i Raudaskylä är en viktig del av förberedelsen till tävlingen.

Med dessa tankar har jag en säker känsla inför nästa hösts tävling.

Sofia Suvilehto

Suzukisellistit Raahessa 22.4–23.4.2023!

Kourallinen 9–14-vuotiaita suzukisellistejä Käpylän musiikkiopistosta tekivät viikonlopun kestäneen konserttimatkan Raahen. Konserttimatkan perimmäinen ajatus oli tehdä yhteistyötä Raahen suzukiviulistien kanssa. Matkavalmistelut aloitimme jo hyvissä ajoin helmikuussa ohjelmiston suunnittelulla ja harjoittelulla. Ahkerat sellistit kokoontuivat kolmena viikonloppuna harjoittelemaan ohjelmistoa ja samalla soittajat tutustuivat toisiinsa entistä paremmin.

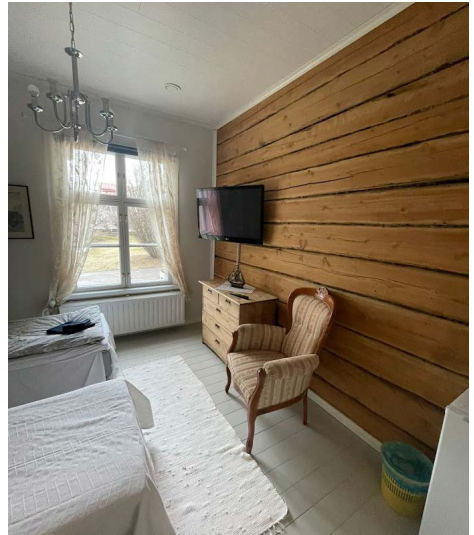
Harjoituksissa Katrilli-luokassa.

Matkamme alkoi aikaisin lauantaiaamuna, jolloin hyppäsimme junan kyytiin. Junamatka Vihannin asemalle kesti 5 tuntia. Matka sujui lautapelejä pelaillen ja nuotteja järjestellen. Perille päästyämme ruokailimme Raahen torniravintolassa yhdessä Raahen suzukisoittajien kanssa. Ruokailu oli lasten mielestä yksi reissun kohokohdista kahdestakin syystä: ravintola sijaitsi 14. kerroksessa ja sieltä sai sushia.

Vatsat täysinä suuntasimme harjoittelemaan. Oli mielenkiintoista ja innostavaa päästä vihdoinkin ja viimein soittamaan viulistien kanssa, kun niin monta kertaa olimme vain sellistien kesken harjoitelleet. Oli hämmästyttävää kuinka upeasti kaikki lapset soittivat jo ensimmäisessä (ja lähes tulkoon ainoassa) harjoituksessa. Niin hyvin oli sekä Raahessa että Helsingissä valmistauduttu, että yhdessä

soittaminen oli luontevaa ja sujuvaa.

Harjoitusten jälkeen pääsimme rentoutumaan ihanaan idylliseen majapaikkaamme Wanhakulman majataloon. Wanhakulmassa ilta sujui iloisissa merkeissä lautapelejä pelaillen ja oivat kepparimaas-totkin löytyi pihalta.

Matkalla mukana olleet huoltajat hoitivat hommansa erinomaisesti saaden lapset nukkumaan sovittuun aikaan. Huoltajat myös yllättivät lapset aamupalalla itse tekemällään pannukakulla! Aamulla pääsimme siis virkeinä ja hyvin ravittuina Raahen keskuskoululle harjoittelemaan. Olimme siis saaneet konserttipaikaksemme upean keskuskoulun Raahen keskustasta.

Koska nuorimmat soittajat olivat vain 5-vuotiaita, pidimme kenraaliharjoituksen lyhyenä, jotta soittajat pysyivät virkeinä konsertin ajan. Keskuskoulun sali on täynnä yleisöä ja nautimme kovasti yhteissoitosta ja esiintymisestä.

Toivottavasti yhteistyömme Raahen suzukisoittajien kanssa saa jatkoa syksyllä. Kovasti toivomme saavamme heidät Helsinkiin konsertoimaan kanssamme.

Soitettuamme konsertin kävimme vielä sellistiporukalla ottamassa kuvan "Suomen pisimmästä seinästä". Sieltä kiiruhdimme junaan ja nautimme toistemme seurasta vielä 5 tunnin kotimatkan ajan.

"Suomen pisin seinä" selloilla ja soittajilla koristettuna.

Suzukisoittajien joukko yhteiskonsertissa.

Kaiken kaikkiaan: HUIPPUREISSU! Kiitos Raahen suzukisoittajille, viuluopettaja Marita Tuhkalalle sekä Käpylän musiikkiopistolle tästä hienosta mahdollisuudesta.

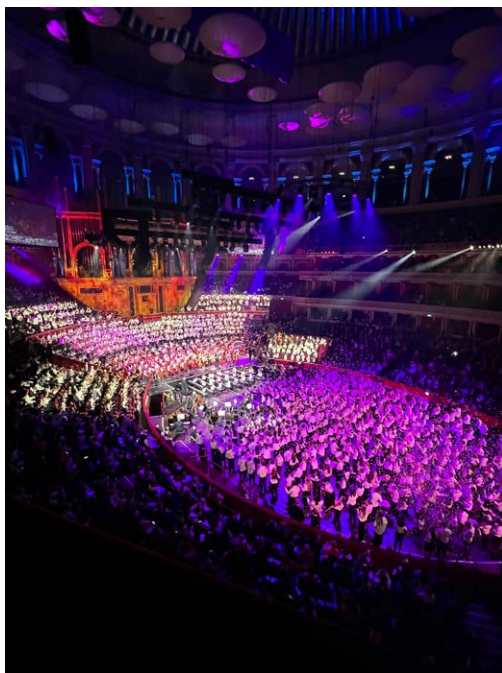
Matkakertomus: Tiia Ignatius

Suzuki-gaala Lontoossa 2023

Kymmenen Käpylän musiikkiopiston oppilasta perheineen ja kaksi viuluopettajaa: Salla Ahokanto ja Kirsi Ruotsala sekä huiluopettaja Eeva Kunnas suuntasivat Lontooseen pääsiäisviikolla 2023.

Royal Albert Hallissa järjestettiin suuri Suzuki-gaala, joka oli jo kerran peruuntunut korona-vuoden 2020 pääsiäiseltä. Tilaisuuteen osallistui yhteensä noin 1300 suzukilasta eri puolilta maailmaa, ja konsertissa kuultiin viulun, sellon, huilun, alttoviulun, nokkahuilun ja pianon soittoa upeina yhteisesityksinä.

Itse pääsiäissunnuntain Suzuki-gaalaa edelsivät lauantaina järjestetyt harjoitukset Royal College of Music:ssa. Soittajat oli jaettu ryhmiin sen mukaan, millaisia kappaleita kukin lapsi oli omassa maassaan, omilla soittotunneillaan jo harjoitellut. Oli aivan huippuhienoa kuulla, kuinka eri maailman kolkista tulleet soittajat alkoivat harjoitella yhteisesityksiä ja musiikki kuulosti heti hienon yhtenäiseltä. Lapset eivät ehkä osanneet puhuen kommunikoida vieruskavereidensa kanssa, mutta soitto oli heti kaikkia yhdistävä

GALA CONCERT at the Royal Albert Hall, London
Kuva: Tuuli Talvitie

kieli. Sunnuntain gaalassa kuultiin mahtavien esitysten lisäksi myös hiukan puheita ja mieleen jäi erityisesti silmäkulmatkin kostuttanut lause: "Perhaps it is music that will save the world."

Keväinen kukkiva Lontoo ja sen nähtävyydet sekä koskettava gaala jättivät meihin kaikkiin lähtemättömän jäljen. Opettajana oli ihana tavata vanhoja tuttuja kollegoita sekä solmia uusia ystävyys-suhteita Gaala-viikonlopun järjestelytehtävissä.

Oppilaat olivat myös innoissaan, moni oli jo ylittänyt

itsensä harjoitellessaan uusia kappaleita konserttia varten ja samalla edistynyt hurjasti.

Gaalan jälkeen unelmissa välähteli selvästi jo seuraava, vuodelle 2027 suunniteltu Suzuki Gaala. Sinne ehdottomasti lähdetään Käpylästä isolla joukolla!

Kirsi Ruotsala

Latinalais-amerikkalaista kitaramusiikkia

Clara Petrozzi opettaa Käpylän musiikkiopistossa alttoviulua. Hän myös kuuluu aktiivisena jäsenenä yhdistykseen nimeltä Aurinko -música de Latinoamérica ry, joka on järjestänyt lukuisia kulttuuritapahtumia vuosien varrella.

Aurinko -música de Latinoamérica ry is a cultural association based in Helsinki. Clara Petrozzi kuvassa kolmas oikealta.

Aurinko música de Latinoamérica ry

Aurinko – música de Latinoamérica ry on vuonna 2009 perustettu, voittoa tavoittelematon helsinkiläinen yhdistys, jonka tavoitteena on edistää Latinalaisen Amerikan taidemusiikin tuntemusta, esittämistä ja tutkimista Suomessa ja muualla. Toteuttaakseen näitä tavoitteita, Aurinko järjestää konsertteja, luentoja ja muita tapahtumia, sekä tukee alan tutkimusta. Yhdistys ylläpitää kokoonpanoltaan joustavaa Aurinko-yhtyettä, joka omistautuu latinalaisamerikkalaiselle taidemusiikin ohjelmistolle.

Yhdistyksen jäsenistä vain osa on muusikoita, mutta jotkut heistä hyvin innokkaita ja aktiivisia, kuten kaksi uusinta kitaristijäsentä, Janne Lehtinen ja Yunjia Liu. Janne Lehtinen on ehtinyt jo esiintyä monessa kokoonpanossa, ja toinen uusi jäsen on Kiinasta Saksan ja Australian kautta Suomeen muuttanut Yunjia Liu, joka konsertoi aktiivisesti. Clara toimi hänelle "mentorina" ja avasi esim. Suomen kulttuurielämän rakenteita. "Sitä, miten voi toimia Suomessa taiteilijana. Selitin hänelle esimerkiksi apurahajärjestelmiä ja mahdollisia yhteistyötahoja," kertoo Clara.

Kitarafestivaali toukokuussa 2023!

Jo viime vuonna Aurinko-yhdistyksen piirissä oli tekeillä suunnitelmia kitarafestivaalin järjestämiseksi, mutta toteutus siirtyi kuitenkin tälle keväälle. Lisäpontta antoi tieto Suomeen saapuvasta venezuelalaisesta huippukitaristista, Eduardo Ramirezista.

Toukokuinen kitarafestivaali koostuu viidestä eri tapahtumasta:

- la 13.5.23 klo 18 Kanneltalon konsertti (maksullinen) Eduardo Ramírez, cuatro ja laulu, sekä Duo Cantares: Camilo Pajuelo, kitara ja Nathaly Gómez, cuatro ja laulu

- **su 14.5.23 klo 16 Koskelan kirkossa Lasten ja nuorten kitaratapahtuma**

- ma 15.5. klo 13 Päivätapahtuma Kinaporin seniorikeskuksessa esittelee kitaransukuisia soittimia kuten charango, ronroco ja cuatro, esiintyjinä Daniel Olguín ja César Aguilar.

- la 20.5. klo 16 Kannelmäen kirkossa esiintyvät Aurinko-yhtye, Janne Lehtinen - kitara, sekä jousikvartetti (vapaa pääsy, ohjelma 10€).

- to 25.5. klo 18 Malmitalon konsertti (maksullinen), jossa esiintyy Suomessa asuvat brasilialainen Fabio de Oliveira sekä WE-duo: Yunjia Liu Kiinasta ja

Mikko Zibulski Suomesta.

Käpylän musiikkiopiston opettajista Janina Lehdolla on runsaasti kokemusta ja taustaa latinalaisesta musiikista, sekä huilistina että laulajana. Janina on silloin tällöin ollut mukana myös Aurinko-yhtyeen vaihtelevissa kokoonpanoissa ja on jälleen mukana huilistina Kannelmäen konsertissa.

Claran idea toteutuu

Lasten ja nuorten tapahtuma (14.5.23) tässä festivaalissa on Claran idea, ja sen toteutuminen pitkälti hänen ansiotaan. Mukaan on tulossa kitararyhmiä Avonian musiikkiopistosta sekä Kirkkonummen ja Käpylän musiikkiopistoista. Ryhmät soittavat kaikki yhdessä kaksi

teosta, jotka lähetettiin maalis-
kuussa harjoiteltaviksi.

Eduardo Ramirez johtaa tämän
14.5.23 konsertin.

Kitaristien perus- ohjelmistoa

Kitaristien perusohjelmistossa
on paljon Etelä-Amerikan
alueen musiikkia.

"Kitara on Etelä-Amerikassa
suosittu, vahva soitin, ja sille
löytyy paljon kaikenlaista
musiikkia soitettavaksi: taide-
salonki- ja kansanmusiikkia
ja kaikkea niiden välimaas-
tosta. Muilla soittimilla tilanne

on toinen. Viulistille voi olla
ongelma koota nopeasti
kokonainen konsertti latinalais-
amerikkalaisia teoksia, kun
taas kitaristeilla se on helppoa",
kuvailee Clara.

Säveltäjänimiä Etelä-
Amerikasta:

Pyysin Claraa listaamaan joita-
kin alueen säveltäjien nimiä
– muillekin kuin kitaristeille –
virikkeiksi. "On vaikeaa tehdä
pientä listaa, sillä latinalainen
Amerikka on iso alue, siellä on
ollut ns. länsimaista taidemu-
siikkia jo yli 500 vuotta. Tässä
nimiä jotka tulivat ensimmäi-
seksi mieleen."

Heitor Villa-Lobos, Alberto
Ginastera, Silvestre Revueñas,
Astor Piazzolla, Ernesto Nazareth,
Marlos Nobre, Chiquinha
Gonzaga, Luis Advis, Amadeo
Roldán, Leo Brouwer, Mauricio
Kagel, Tania León, Manuel Ponce,
Julián Carrillo, Arturo Márquez,
Antonio Estévez, Daniel Alomía
Robles, Celso Garrido Lecca,
Jimmy Lopez, Osvaldo Golijov.

Tervetuloa toukokuun
tilaisuuksiin!

Pirjo Pesola

Aurinko-yhdistys:
musicaurinko.wixsite.com/mysite

linkki Facebook-tapahtumaan 14.5.23:
bit.ly/42mdGZD

Eduardo Ramirez

Kaksi iltaa vapaata säestystä

Piano-opiskelijoiden vapaan säestyksen iltoja kertyi tälle keväälle kaksi: pe 21.4. ja ma 24.4.23. Tilaisuudet järjestettiin Karjalatalon pohjakeroksen kamusalissa, missä käytettävissä on aiemmin Taivaskalliontien Ranskalaisessa salissa majoillut hyvä soitin, Yamahan iso C 5 -flyygeli.

Kamulinjalaisten aiemman aktiivisuuden ansiosta salista löytyy myös tekniikkaa, joten laulusolisteille järjestyi mikrofoni ja kaiutin.

Illoissa kuultiin monipuolisia esityksiä: soolopianoesityksiä, oman laulun säestystä samanaikaisesti pianolla, laulun tai

Elton John: Can You Feel the Love Tonight

instrumentin säestyksiä / duoja sekä omia sävellyksiä.

Elokuvamusiikkia iltoihin valikoitui elokuvista Pink Panther, The Bodyguard, Titanic, The Pirates, The Sound of Music ja Amarcord. Ihan kaikille vs-soittajille ei kumpikaan päivämäärä onnistunut, joten jokunen elokuvamusiikin vs-soitus jää vielä kevään iltasoittoihin. Lattariosastoa edusti Tuomas Rajalan (vs-piano) ja Sanja Baricin (huilu) bossa Mas Che Nada.

Projektin myötä syntyi muutama yhteistyökuvio myös jatkoon, ja muutenkin yhdessä soittaminen tekee yksin soittaville pianisteille aina hyvää.

N. Rotan teema Amarcord oli sovitettu vuoropuheluksi pianolle ja saksofonille.

”Vapaasti säestettäessä”
pianistin tehtävät ovat jossain määrin erilaisia kuin muut säestystehtävät, koska tarkkaa dokumentaatiota (tarkkoja nuotteja) harvemmin niissä käytetään.

Ideana on oppia soveltamaan, rakentamaan oma säestys sointumerkkien ja/tai kuulun musiikin, esim. levytyksen pohjalta. Myös transponointia eli säestyksen siirtämistä eri sävel-lajiin tarvitaan, jos esim. solistin soitin sitä vaatii.

Vapaan säestyksen tunteilla tehdään paljon muutakin kuin sovituksia hiteistä: etsitään ja kokeillaan eri soinnutuksia, opetellaan komppeja, harjoitetaan motoriikkaa, kuunnellaan malleja käsien työnjakoon, improvisoidaan ym.

Ohessa iltojen esitysten tiedot vs-opiskelun yhden osa-alueen avaamiseksi.

Kiitos kollegat Tytti Metsä, Maija Helve ja Matias Tyni, kivoja iltoja!

Pirjo Pesola

Vapaan säestyksen illat 21.4. ja 24.2.23 kamusalissa

Peppi Asplund laulu & piano
Suom. kansanlaulu: Kirppu ja härkä

J. Horner: My Heart Will Go On
Heini Kalliomäki, huilu
Tyyne Ala-Kihniä

Isabel Barraza laulu & piano
Elton John: Can You Feel the Love Tonight

Ilmari Tommola
K. Koskinen: Pärnu
– Tytti Metsä, laulu

Frida Pakkasvirta
K. Koskinen: Villiviini
– Isabel Barraza, laulu

Ilmari Tommola
I. Tommola: Haunted House Rag
I. Tommola: Sun Beam Rag

L. Prusskij
L. Prusskij: Conigia

Aake Hartikainen
K. Badelt: Pirates
– Sanja Baric, viulu

Sofia Tommonen laulu & piano
S. Davis: The End of the World

Tuomas Rajala
J. Ben Jor: Mas Que Nada
R. Rodgers: My Favorite Things
– Sanja Baric, huilu

Vilma Kivimäki
H. Mancini: Pink Panther
– Viona Baric, sax

Sofia Suvilehto
D. Foster & L. Thopson: I Have Nothing
(elokuvasta The Bodyguard)
– Isla Pelttari, laulu
N. Rota: Amarcord
– Viona Baric sax

Baritonitorvi- konsertto Kalevi Aholta

Käpylän Musiikkiopiston pasuunan opettaja Mizuho Kojima-Haarala kantaesittää säveltäjä Kalevi Ahon baritonitorvi-konsertin 7.6.23 Kotkassa Kymijoen Lohisoitto-festivaalilla.

Tilausteoksen taustaa

Kalevi Aho oli kuuntelemassa Kymi sinfoniettan harjoituksia hänen 2. sellokonserttonsa esitykseen 2021 joulukuun alussa. Mizuho oli korona-aikana kypsyttelyt ideaa baritonitorvi-konsertosta, ja em. harjoituksissa soittaessaan hän rohkaistui kysymään suoraan säveltäjä Kalevi Aholta tilausteosta tälle hieman harvinaisemmalle instrumentille. Kalevi Aho kiinnostui asiasta ja puhui orkesterin toimitusjohtajalle.

Tilausteos sai hyväksynnän, ja teoksen nuotit valmistuivat kesän 2022 lopulla. Syyskuussa Mizuho sai nuotit käsiinsä ja harjoitukset lähtivät käyntiin.

Mizuho, mitä pidät teoksesta?
"Tosi hieno!"

Säveltäjä Kalevi Aho ja Mizuho Kojima-Haarala baritonitorvi sylissään.

Ikään kuin pieni tuuba

Baritonitorvi on verrattain uusi soitin (ikään kuin pieni tuuba), joka ei kuulu normisoittimistoon sinfoniaorkesterissa. Sille ei löydy paljon ohjelmistoa 1800-luvun loppua vanhemmasta musiikista, joten sen soittajat lainaavat ohjelmistoa muilta soittimilta.

"Esim. sellosonaatit toimivat, sellojen ääniala on lähellä baritonitorvea", kertoo Mizuho. Kuuluisia esimerkkejä baritonitorven käytöstä sinfoniaorkesterissa löytyy esim. R. Straussin (esim. Don Quixote) ja Gustav Holstin (Planeetat) teoksista.

Mizuho on Käpylän musiikkiopiston pasuunansoiton opettajamme ja tekee myös aika paljon orkesterikeikkoja pasuunalla, mutta hänen ykkössoittimensa on baritonitorvi. "Baritonitorvella soitin diplomini ja valmistuin Sibelius-Akatemiasta", kertoo Mizuho.

Säveltäjä ohjaa uuden teoksen harjoittelua.

Baritonitorvi – baritone horn, euphonium – on kehittynyt Adolphe Saxin saxhorn-soittimista samalla tavalla tuuban kanssa. Soittimen toinen nimi euphonium tulee kreikasta ja tarkoittaa kauniisti soivaa. (Wikipedia)

Mizuho ja Kalevi Aho tapasivat 25.4. Karjalatalolla keskustellakseen uudesta teoksesta, ja samalla Mizuho esitti Kaleville muutaman kysymyksen tähän lehteen.

Kuinka kauan olet asunut Käpylässä? Suhteesi Käpylän musiikkiopistoon?

– Olen asunut Käpylässä vuodesta 1974, ensin Käpyläntiellä ja nyt Taivaskalliontiellä. Omat lapset ovat käyneet KMO:ssa ja nyt lapsenlapsi käy tunneilla opistossa.

Olet siis hyvin viihtynyt. Mitä Käpylässä on kivaa?

– Inhimillinen arkkitehtuuri, ei ole korkeita taloja. Paljon luontoa kävelymatkan päässä.

Oletko käynyt Koskelan kirkossa tai muissa KMO:n konserteissa?

– Olen käynyt Koskelan kirkossa ja käynyt muissakin konserteissa. Päiväkotikonsertit ovat hyviä. Se innostaa lapsia, kun näkee että samanikäiset lapset soittavat musiikkia. (esim. Suzuki-viuluryhmässä on päiväkotikäisiä.)

– Helsingin kaupungin pitäisi tukea musiikkiopistoja enemmän taloudellisesti, jotta lukukausimaksu olisi vähän matalampi ja kaikilla olisi mahdollisuus harrastaa.

– Musiikki on kehittävä harrastus. Se on hyödyllinen henkiseen kehitykseen. Se kehittää myös sosiaalisuutta, älykkyyttä ja luovuutta.

Haastattelu: Mizuho Kojima-Haarala

Soiva talo -tapahtuma la 6.5.23 klo 11-14

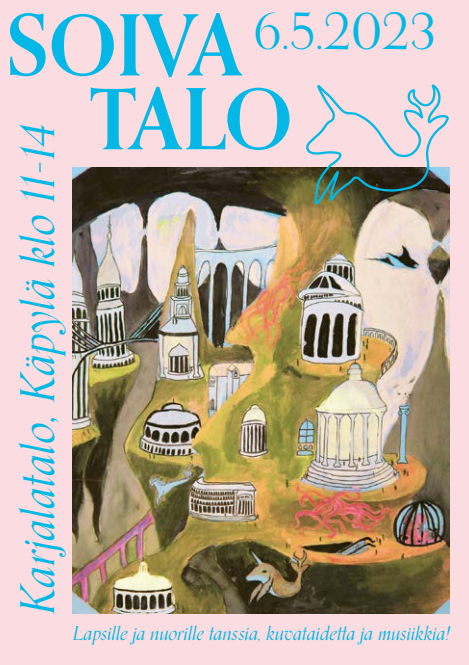
Käpylän musiikkiopisto, Helsingin tanssiopisto ja Kuvataidekoulu järjestivät jälleen yhdessä Soiva talo -tapahtuman Karjalatalolla la 6.5. 2023. Tapahtuman ideana on tarjota perheille mahdollisuus tutustua erilaisiin harrastusmuotoihin, saada tietoa ja omakohtaisia kokemuksia musiikin, tanssin ja kuvataiteiden harrastusmahdollisuuksista Käpylässä.

Tapahtuma alkoi lyhyellä, eri soittimia esittelevällä konsertilla, jossa lavalle kiipesivät myös tanssiopiston pienet taaperotanssijat Hanna Yli-Tepsan johdolla. Tanssiesitysten taustalle löytyi yhteistyökumppani opiston puhallinorkesterista, jota vetää Janina Lehto.

Karjalatalon juhlasalin takaosa oli varattu koko tapahtuman ajan Kuvataidekoulun toimintapisteelle, jossa työstettiin omia pinsejä!

Konsertti- ja tanssituokioiden jälkeen yleisö sai vapaasti liikkua tutustumassa eri soittimiin ja kokeilla niitä opiston luokissa.

Kuvataidekoulun suunnittelemaan tapahtumapassiin

Kuvataidekoulun laatiman julisteen tämän vuoden versio.

kerättiin merkintöjä ahkerasti.

Soitinkokeilua oli tällä kertaa tarjolla pianon, viulun, klarinetin, saksofonin, jouhikon, kanteleen, sellon, kitaran, kontrabasson, trumpetin, käyrätorven, harmonikan ja nokkahuilun soitossa.

Maija Karhinen-Ilo juonsi konsertin, joka venyi odotettua pidemmäksi, mutta laatu oli taattua!

Yleisöä saapui hyvin paikalle, ja soitinten kokeilijoita eri kerroksissa riitti klo 14 asti.

Ohessa joitakin kuvia tapahtumasta.

Aulassa tervetulomusiikkia soitti vauhdikas viulukolmikko! Oikeanpuoleinen parivaljakko piti huolta myös konserttiosuuden virtuoosiosuudesta Wieniawskin kappaleellaan. Alla Janina Lehto kipparoi Piraatteja puhkuorkesterin esityksessä konsertin aluksi.

Tytti Metsä vetää jouhikkoryhmää konsertissa.

Yleisöä oli saapunut runsaasti tilaisuuteen Karjalatalon juhlasaliin. Ravintola Sylvi piti ovensa poikkeuksellisesti auki lauantaina, ja perheet käyttivät tilaisuutta maistuvaan lounaseen ahkerasti hyväkseen. Sitten jätkösi taas kiertää toimintapisteissä!

Konsertin sooloja kuultiin mm. viululla ja trumpetilla.

Alla: Janina Lehto ohjaa poikkihuilun kokeilijaa 2. kerroksen luokassa Polkka. Ensintutustuttiin suokappaleeseen, jolla sai jo hauskoja ääniä ilmoille.

Nuori soittaja esitti konsertissa kappaleen Paloauto, lisäksi kuultiin Leo Brouwerin kitaramusiikkia. Opettaja Niklas Mellberg avusti.

Alla olevissa kuvissa kokeillaan kontrabassoa ja klarinettia opettajien Malla Lounasheimo ja Risto Vilkkö avulla.

Käpylän musiikkiopiston

KEVÄTKONSERTTI

Koskelan kirkossa ke 24.5.23 klo 18

Tilaisuudessa jaetaan myös todistukset ja stipendit.

Tervetuloa!